

השבת של רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

איפה הפכו סיפור השבוע

(שבחי הר"ן)

... ואמר, שהוא ענו בתכלית העניויות בכל האיברים; כי יש אחד, שהוא ענו, ואין הענוה בלב, ויש — שהוא ענו, ואין הענוה מגיע באיזה איבר; אבל אצלו הענוה בתכלית בכל האיברים, כי לבו וכל איבריו הם בתכלית הבטול.

... גם הבנו מדבריו, שהיה מספר עמנו, שבימי נעוריו, בעת שגיע וטרח בשביל עבודת השם, היו לו כמה וכמה מיני סגופים, וכפי הנשמע ומוכן מדבריו, שהיו לו כל מיני סגופים שבעולם, הן גלגול שלג וכו' וכיוצא. ואמר, שהסגוף לאחזו עצמו לבלי לחפך עצמו כלל, והוה הסגוף הגדול ביותר, דהינו כשמשכים לאדם הדברים השכיחים סמוך לבשר, ודרך כל אדם לחפך עצמו בכל עת שמרגיש איזה נשיכה; והיה מקבל זאת לסגוף, לאנס את עצמו לבלי לעשות שום חפוך, לא ביד ולא בגוף ולא בשום איבר, ואמר, שהוה סגוף גדול מאד, כי האדם מנח, והנשיכות מתגברים אז ביותר, והוא אסור לו לזוז בידיו ולא בשום איבר, רק מרגיש כל נשיכה במח, והוא סגוף גדול מאד. (וכבר שמעתי זאת גם משאר אנשים, שהוה סגוף גדול מאד.) והוא זכרונו לברכה עשה הכל, כל מיני סגופים שבעולם, והכל — בתמימות ובקאמת, עד שזכה למה שזכה, אשרי לו.

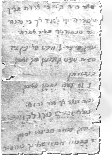
... גם בענין יסורים, שיש על רב הצדיקים, ממש לא נשמע ולא נראה בעל יסורין כמותו, ואי אפשר לספר ולבאר. והיה מלא יסורים מבית ומחוץ. ובתחלה, קדם סוף ימיו, היה לו יסורים עצומים ונוראים, אשר לא היו יסורים הגמתם בעולם. וספר, שהיסורים שלו הם בידו; בכל עת שרוצה — הוא מקבלם על עצמו ובאים עליו היסורים הללו, ובעת שרוצה לסלקם ...

(דהמשך מעבר לדף)

ואהרן מה הוא (טז,יא)

כל המחלקת שעל הצדיקי אמת הם מבחינת שלא כסדר, שרוצים החולקים להפך האמת מסדרו האמתי ואומרים על הצדיק סברות הפוכות מן האמת לאמתו. ועל-כן התקון לזה הוא לבטל עצמו באמת להשם יתברך בחינת 'מה', ועל-ידי זה נכלל הכל בבחינת כסדר ונתבטל בחינת שלא כסדר, ועל-ידי זה יתבטלו ויפלו כל השונאים והחולקים, שיניקתם מבחינת שלא כסדר. ועל-כן משה רבנו, עליו השלום, בעת שהיה מחלקת עליו ועל אהרן, אמר "ונחנו מה", וכן: "ואהרן מה הוא וכו'", הינו בחינת בטול הנ"ל, שזה עקר התקון. (הלכות עדות ה', אות ה' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות מ"א)

שבת קרה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

רב לכם (טז,ג)

אמרו רבותינו ז"ל: כל מחלקת שהיא לשם שמים, סופה להתקים וכו', כי עקר שלמות התגלות האמת הוא בסוף כמבאר בפנים; ועל-כן מחלקת לשם שמים בעין מחלקת שמאי והלל, שדיקא על-ידי שנוי דעותיהם מתברר האמת בשלמות; וזה: "סופה להתקים" סופה דיקא, כי בודאי רק בסוף האהרון יתגלה אמתת המחלקת הזאת איך ששניהם דברי אלקים חיים.

אבל מחלקת שהיא שלא לשם שמים, אין סופה להתקים, כי מאחר שפונת החולקים הוא שלא בשביל האמת, אף-על-פי שמתמא גם הם מלבישין דבריהם באיזה אמת המדמה

שלהם ואומרים שהאמת אתם וכל פונתם בשביל האמת, וכמוכן מתוך דברי קרח ועדתו, שאמר למשה רבנו, עליו השלום: "רב לכם וגו'", כאלו פונתם רק בשביל קנאת האמת, אבל סוף כל סוף יתגלה האמת לאמתו, ויפלו החולקים על האמת מבלי תקומה כמפלת קרח ועדתו.

ואז בודאי ירצו הכל להתקרב אל האמת, אבל אז אין שום מעשה ועבדא, כי רק מי שטרח בערב-שבת יאכל בשבת, אבל מי שלא טרח בערב-שבת, והמתין מלהתקרב אל האמת עד שיתגלה האמת לעין כל, עד שכל חלוקת הכבוד יהיה אצל האמת מה יאכל בשבת (כי עקר ביאת האדם לזה העולם הוא לברר האמת מתוך השקר דיקא, כי זה עקר שלמות האמת כנ"ל). (הלכות מלוה ד', אותיות כ"ח כ"ט לפי אוצר היראה - אמת, אות ל"ח, ועיין עוד תלמוד-תורה, אות מ"ח)

אתה ובית אביך תשאו את המקדש (יח,א)

עבודת הצדיקים היא להמתיק הדינים מכל ישראל שעל-ידי זה מוציאין אותם מעונות שבאים על-ידי היצר הרע שנייקתו מהדינים, כי הצדיקים הגדולים משפרים היצר הרע של מעלה שהוא בחינת דינים וממתיקים ומבטלים כל הדינים, ועל-ידי זה מבטלין כח היצר הרע ומצילין ישראל מעונות, ועל-כן הצדיקים מקבלים על עצמן יסורין בשביל עונות ישראל, כמו שכתוב: אכן חלינו הוא נשא ועונותם הוא יסבל.

כי הצדיקים הגדולים תולין כל החסרונות בעצמן שאומרים שמחמת שאינם ממתיקין הדין כראוי מחמת זה באים ישראל לעונות חס ושלום. ועל-כן הם סובלים עונות ישראל. וזה בחינת אתה ובית אביך תשאו את עון המקדש וכו', כי הם צריכים לשמר ישראל מעונות פי צריכין לעסק להמתיק כל הדינים שבעולם שעל-ידי זה מבטלין כח היצר הרע ומצילין ישראל מעונות. (הלכות שלוח הקן ד', אות ט"ז)

סיפור השבוע

(שבחי הר"ן)

... (המשך) ... ובעת שרוצה לסלקם – נסתלקים מעליו. ועצם קשי וכבד היסורים הללו היה בלי שעור.

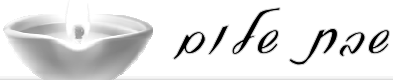
... ואמרו בשמו שאמר, שבשעה שבאו עליו היסורים, מעצם הפלגת הצער והכאב המפלג מאד מאד, היה כמעט יכול לנשך עץ בשניו מעצם הכאב (כדרך האדם שיש לו יסורים מפלגים, שמעצם היסורים הוא חורק בשניו; ועליו זכרונו לברכה היו יסורים כבדים וקשים כל-כך, עד שבשעת היסורים היה אפשר, שיחתך עצים בשניו מעצם הצער). אולם גדל ורבו היסורים הקשים והעצומים, שהיו לו בסוף ימיו שלשה שנים רצופים, היו גדולים וקשים עוד יותר ויותר בכפלי-כפלים, אשר אין לשער ולהעריך כלל. וקצת מזה יבאר במקום אחר(ע), אם ירצה השם, אפס קצתו. ויש עוד הרבה בזה לספר, אך השמטנו הרב, אפלו מהמעט שאנו יודעים, כי גם זה המעט הוא רב לספר, ולא יספיקו הרבה יריעות, ועוד חוזן למועד לבאר יותר, בעזרת השם יתברך:

הממשלה והמנהיגות. אבל אתה חמלת על עמך ישראל וגורת שילך בעל פרחו, והיית עמו תמיד עד שזכה לגאֵלם. והנה עכשיו בעוונותינו אנו שקועים בגלות יותר מגלות מצרים, ואתה יודע שאין מי שיוכל לעזור אותנו, כי אם מנהיג אמתי שיהיה בבחינת משה רבנו עליו השלום. על כן רחם עלינו למען שמך, ושבור והפר כעסך מעלינו, ושלח רחמנות בלב המנהיג האמת שיחמל עלינו וישיב פניו אלינו, ויקבל המנהיגות והממשלה, וינהיג אותנו ברחמיו, ויקרבנו לעבודתך באמת: (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה יח)

חיזוק השבוע

מכתבי רבי נתן מטבריה, מתוך "קיום התורה"

... למען השם תעסקו בספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, כי בכל למוד ולמוד אנו רואין גדלת רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ואיך הם עוסקים בטובתנו לנצח נצחים. פי מי שלומד אותם אי אפשר שלא ידבק בו איזה מדה טובה ועל כל פנים איזה נקדה טובה, פי לא דבר ריק הוא דברי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ואנו צריכין להאמין בהם בכל דבור ודבור, שהוא עושה לנו איזה טובה בגשמיית וברוחניות. (מכתב צה)

ישעי ישראל

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

זמירות שבת (המשך)

... 'אשת חיל' - (הוא שר - רבי ישראל) כמו שאנשי שלומינו מנגנים אותו (מנגן במתיקות ובערגה בנסח המקבל): אשת חיל מי ימצא, זה היה - כל מלה עם כזה געגועים. 'מי ימצא' - אין יכולים למצא אותה!

'אשת חיל' זה הוא התורה, רבנו הקדוש - התורה (*)

(ממשיך): מי ימצא, ורחק מפנינים מברה. בטח בה לב בעלה, ושלל לא יחסר. גמלתהו טוב ולא-רע, כל ימי חייה. דרשה צמר ופשתים, ותעש בחפץ פניה. ככה שמעתי מרבי ישראל, גם מרבי נתן בייטלמאכר שמעתי ככה, כשהייתי אצלו על שבת ...

[ע"י רשי"ש שם (משלי ל"א). וענין הצדיק ע"י ליקו"ה השכמת הבורק ד', י"ח, ו אפטרופוס א', א'. וע"י בארוכה בספר כוכבי אור מאמר חכמה ובינה, י"ח - כ"ג ובהגות שם].

עצות ותפילות

צדיק, כט-ל

עד שנוצה על ידם לרדף ולרוץ כל ימינו להשיג התכלית האמתית, ונשליך כל תאוות עולם הזה אחרי גונו, ונשים כל מגמותינו וכל חפצנו וכל תשוקתנו וכל יגיעותינו וכל טרחותינו רק בשביל התכלית האחרון האמתית, כרצונך הטוב באמת:

● רבנו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש עלינו עכשיו שבדור הזה, על כל עמך ישראל בכלליות ובפרטיות, על כל אחד ואחד מישראל, פי הכל חפצים ליראה את שמך, והכל תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב אליך באמת. וכל איש אשר יודע את נגיעי לבבו, מצפה ומחכה לרופא נאמן, מנהיג אמתי, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומכאוביו. ואין מי שיעמד בעדנו, פי לקחת ממנו מחמד עינינו, כל הצדיקי אמת ומנהיגים אמתיים. והסתרת פניך ממנו, ואין לנו לא מנהיג ולא מנהל אמתי, שיוכל להנהיג אותנו לקרבנו לעבודתך באמת. מריה דעלמא פלא, אתה ידעת את מכאובנו, ואת צעקתנו שמעת מפני נוגשינו. קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, פי אין לנו שום שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך, ואיך לקרא אותך שתשיב פניך אלינו. אבינו שבשמים חמל עלינו, אבינו שבשמים אל תסתר פניך ממנו, מושל בכל מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהיג ומושל אמתי דקדשה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים, כאשר ישא האומן את היונק לקרבנו לעבודתך באמת. תן לנו מנהיג אמתי כמו משה רבנו עליו השלום, פי ישראל היו שקועים במצרים במיט [בארבעים ותשעה] שערי טמאה, ולא היה אפשר שיצאו משם פי אם על-ידי משה רבנו. וחמלת עליהם, וגורת על משה שילך משה ויגאלם, אף על פי שמשה רבנו מגדל ענותנותו היה מסתיר פניו, ולא רצה לקבל

לכל דבר יש תכלית, ולזה התכלית יש עוד תכלית אחר גבה מעל גבה. ועקר הוא התכלית האחרון שהוא שעשוע עולם הבא שהוא עקר התכלית האחרון של כל הבריאה ושל כל הדברים שבעולם. אבל אין מי שיוכל להשיג ולהפס במחשבתו התכלית הזה פי אם הצדיקים. וכל אחד מישראל לפי שרשו שיש לו בתוך נשמת הצדיק, כן מקבל ממנו זה התכלית, כפי מה שמשבר הכעס ברחמנות. ועל ידי זה יזכה להגיע להתכלית בכל דבר שבעולם שזה העקר (שם, סימן יח).

לפעמים הצדיקים בורחים משררה ומנהיגות ואינם רוצים להנהיג את העולם, והם תולים זאת בקטנותם ואומרים שאינם ראויים להנהיג העולם. ובאמת הוא מחמת שגשגת לשל בהם חרון אפו והסתרת פני השם יתברך, שבא על ידי התמעטות האמונה. ועל ידי שמשברין הכעס ברחמנות על ידי זה נמתק החרון אף, ואזי הצדיקים מקבלין המנהיגות חוכה העולם למנהיג אמת שינהיגם ברחמים (שם).

● ועל ידי זה נזכה לעורר רחמין וחסדיך האמתיים עלינו, על עם עני ואביון כמונו היום, על עם ממשך וממרט, הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה, צאן נדח ואין מקבץ. ותפר כעסך מעמנו, ותמתיק ותבטל חרון אפך מעלינו, ויגולו רחמין על מדותיך ותשיב פניך אלינו. ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשלח לנו צדיקי אמת מנהיגים אמתיים דקדשה, שינהיגו אותנו ברחמים, ויכניסו השגת התכלית האחרון בלבנו ובשבכלנו,